

Uitspraaknr. 07.020

Datum:

24 augustus 2007

Leerkracht heeft geen positieve aandacht voor leerling en negeert moeder; klacht gedeeltelijk gegrond; primair onderwijs.

De klacht

Een ouderpaar klaagt erover dat de leerkracht van hun dochter in groep 3 geen positieve aandacht voor hun dochter had. Zij toonde geen interesse en had nooit een bemoedigend woordje voor haar.

De ouders klagen er tevens over dat de leerkracht de moeder negeerde. Zij zag haar niet staan, had zelden tijd voor haar en maakte geen afspraken met haar, maar met de vader.

De visie van partijen

De ouders klagen erover dat de leerkracht geen positieve aandacht had voor hun dochter. Zij hebben hier enkele concrete voorbeelden van gegeven.

De leerkracht en de rest van het team herkennen de klachten en beleving van de ouders niet. Volgens hen is er bij de moeder veel sprake van ongelof, projectie en waarneming. De ouders benadrukken vaak dat zij de intentie van de teamleden in twijfel trekken. Als er een keer geen hand wordt gegeven gebeurt dat meteen expres. Aangeboden excuses zijn waarschijnlijk niet gemeend.

De leerkracht heeft ervoor gekozen zich in haar verweerschrift tot de hoofdzaak te beperken en niet te reageren op alle door de ouders genoemde incidenten. Ter zitting is zij wel op deze incidenten ingegaan.

Overwegingen van de Commissie

De Commissie constateert dat de ouders zich bij hun klacht in hoofdzaak baseren op hun eigen ervaringen als zij de dochter naar school brachten en slechts in een enkel geval op mededelingen of concrete voorbeelden van hun dochter. De leerkracht heeft in haar reactie op de door de ouders gegeven voorbeelden de Commissie soms wel en soms niet overtuigd.

Het voorbeeld met betrekking tot het later komen na een ziekenhuisonderzoek heeft zij niet weersproken. Het voorbeeld dat zij drie andere leerlingen die stonden te wachten wel een hand gaf en de dochter niet, kon zij zich niet herinneren, waarbij zij wel aangeeft dat dit niet gebeurd kan zijn.

De Commissie is van oordeel dat de ouders hun verstrekkende conclusie te zeer hebben gebaseerd op enkele in aard en omvang beperkte gebeurtenissen tijdens het wegbrengen van

hun dochter. De Commissie wil daarmee niet zeggen dat die gebeurtenissen zich niet hebben voorgedaan, maar slechts dat de conclusies die de ouders daaraan verbonden hebben de Commissie in hun algemeenheid te ver gaan.

De Commissie acht wel aannemelijk dat twee beschreven gebeurtenissen, namelijk de reactie na het ziekenhuisbezoek en het overslaan van de dochter bij het geven van een hand, zich inderdaad hebben voorgedaan. Het eerste onderdeel is immers niet weersproken. Het tweede onderdeel is door de ouders op voor de Commissie geloofwaardige wijze nader toegelicht, waartegen de falende herinnering van de leerkracht onvoldoende overtuigingskracht inbrengt. Op deze beperkte onderdelen is de klacht strikt genomen gegrond. De Commissie heeft echter geen aanleiding te veronderstellen dat de leerkracht in algemene zin geen positieve aandacht voor de dochter had. Daarvoor is de klacht niet genoeg onderbouwd.

De Commissie sluit op grond van de stukken en dat wat op de zitting is gezegd niet uit dat bij het ontstaan van de klachten verschil in taal en culturele achtergrond een rol hebben gespeeld, en uiteindelijk tot onbegrip of zelfs wantrouwen hebben geleid. Dat heeft waarschijnlijk ook een rol gespeeld bij het gevoel van de moeder dat zij wordt genegeerd.

Dat de leerkracht de moeder vraagt een afspraak te maken om na schooltijd zaken met haar te bespreken, acht de Commissie de leerkracht niet verwijtbaar. Dit is immers het staande beleid van de school. Het is voor de Commissie niet komen vast te staan dat de leerkracht bij deze mededeling een verkeerde toon heeft gebruikt.

Met betrekking tot het benaderen van de vader voor het maken van een afspraak over de ontwikkeling van zijn dochter merkt de Commissie op dat niet is weersproken dat de moeder haar dochter meestal naar school brengt. De Commissie stelt vast dat de leerkracht de vader heeft uitgenodigd voor het maken van een afspraak. De Commissie constateert tevens dat de relatie tussen de moeder en school broos was en de moeder in de loop der tijd een gevoeligheid heeft ontwikkeld voor de bejegening door school. De Commissie kan zich voorstellen dat de leerkracht om mogelijke confrontaties of misverstanden te voorkomen de vader heeft aangesproken. Zij is zich daarbij waarschijnlijk echter niet bewust geweest van de negatieve uitstraling die van die keuze uitgaat naar de moeder, juist nu de moeder haar dochter meestal naar school bracht en ook dikwijls om afspraken voor een gesprek had verzocht. De moeder heeft hieruit het gevoel kunnen krijgen dat zij werd genegeerd of ontlopen. De Commissie acht de klacht op dit specifieke voorbeeld gegrond. Voor het overige is niet aannemelijk geworden dat de leerkracht de moeder heeft genegeerd.

Het oordeel van de Commissie

De klacht is voor wat betreft twee door de ouders gegeven specifieke voorbeelden gegrond. Voor zover de klacht in zijn algemeenheid is geformuleerd, is deze ongegrond.